

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

5

Tilleggsspørsmålnr.

Emne:

~~Vaskeruing~~ Vaskering

Oppskr. av:

Sigurd Rødig

(adresse):

Olypm

Fylke:

Hordaland

Herad:

Kinsarvik

Bygdelag:

Hinsgrund

Gard:

Hus

G.nr.

Br.nr.

Hude ag

A. Merk av om oppskriften etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Jakob M. Hinsgrund Kinsarvik bonde 73 år

SVAR

1) Ein bar him: matvatn der im sette
 støttrav til riukihun m.m. Vaskeruing
 vatn til. Sípi. Ein bruka vassell
 Det var eit virke som var utsjulte
 for attslur og der det var utsjulte
 frøna op. N. halsm. Í kva vell var
 det fusta hand. For lang, ein annan
 dersi var nedi for hand. Det var han
 av oppdelt ellin skulle pinnar og
 med hukkelen ellin jomfrakos. Í dei
 eistri tros mannsallehan hiss. Íi høgda
 hukkelen til bøn og spiss. Laga at
 han kan skitta den inn alt
 etter braren er lang eller kort.
 Denne vreminga mot bruka vass
 der vi ikkje har lagt inn vatn

2) Íi bruka gjorne å ha i hukka
 illi eit lok som kløft på vatnet
 Et sikt ikkje er lett skittet, siktlypa
 over hukkelen. Siktens når du
 var mykje på, løpet illi på mykje
 komst til huskapskjelen. Det
 andre under 2. hjørner leg ikkje til
 3) Var det lang transport utti

2

- et store kar stampa illa himma
 på inn kjefta og drog illa häppa
 på slide inn det var verds langt
 utta inn jinbun. myn stummar vart
 det bruka handkjura illa inn häppa
 med si røysig kjura. ein kinsel
 dra illa stupu kjeftan alt etter
 som det hördi.
- 4) alle vor mid ag bar him vatn
 itty som det hördi.
 - 5) Nokon andre metoder inn dei em
 os er menig kjefta by ikkje til
 dei by røks tipp. Af dei på store
 brüks bruka metri a kjefta er i
 sjølvfølgje där dei alltid har gands-
 nost.
 - 6) No fer dei flesa fitt innlast
 vatn bide i kjefta og fikk inn
 dei ikkje det har os er franspt-
 maten slik by alt har minnt.

Sigrún Þorláksson.

NORSK Etnologisk Gransking
ADR. NORSK FOLKEMUSEUM
BYGDØY

Hordaland

Bygdøy i april 1948.

Tilleggsspørsmål til emne nr. 5, Vannbæring.

Vennligst svar på dette papir med blyant og send det så fort råd er i den lille konvolutten.

Brukte eller bruker en å la flyte noen gjenstander på vannet eller melken når en bar eller kjørte væskene en lengre vei for å hindre at væskan skvulper over?

Brukte eller bruker en:

- 1) Treskiver, løse lokk (med eller uten håndtak)? *ja er ikke til høymy til*
- 2) a) Trekors? *mi*
- b) Trekors med en liten knott i midten for lettere å kunne løfte det? *mi*
- 3) Noen trestykker? *minnes ikke til det*
- 4) Gress, halm, løkvister, store blad, gran- eller enekvister? *mi*
- 5) Is eller sno? *ja*
- 6) Kjerald, skål, bøtter, trefat? *trefat (mis)*
- 7) Korkskiver? *mi*
- 8) Hva kaller en slike ting for (skuljefjål, flottor, bøk, flæ, flyteskiver)? *flæ* *fløthor*
- 9) Fanns det noen forsegjorte gjenstander til det bruket? *kjømmy ikke til det*

--- o o o ---

Alvdam 5-10-51.

Sigrínd Raknes.

Hordaland
Kinsarvik

Herad
Uppsteiknar

6345

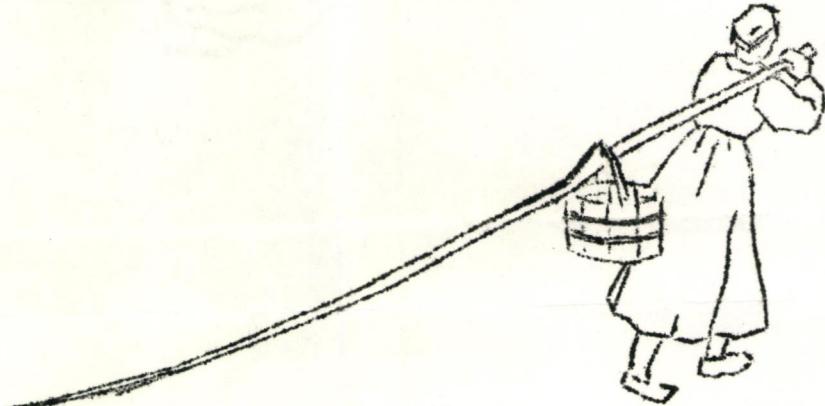
Hordaland

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
ADR: NORSK FOLKE MUSEUM
BYGDØY

Ver gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbæring.

I Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan bore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over aksla, den andre enden drog ein etter seg på marka. Tar et hekk på stonga bak ryggen at den som bar (drog). Ein liten mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampla over. Utanom denne opplysninga kjenner ein no denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det?

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruksa fiskebein og fiskehovud til brensel?

Har ein brukta kumøkk til brensel?

6345

Mi miko slike mi ikke mi i
kükk på minn kantur (minn i Hordaland)
er langt attinde som gamli falk kan
minnest

dypam 5-10-51.

Sigurd Raknes

Hordaland
Kinsarvik